

budafok

míg két ing között csupasz a melled.
a távolság nyers társai, cipőid vegytiszta
sávot húznak a városba, középen. balra
erővonal, sínabroncs feszül a sárba,
ahol körbeér, ott tart minden. a villamos
körtéivel, és egy hallal hátul, a dunában.

krt.

körkörös, hangzatos út. fák mellé döntött
árnyékok, vékony dongák. a tetők csipkái
alatt kopik és téved el, amerre szól. a spirál
mélyén, a felezővonalon vak, vizes arcok.
megfordulnak a szuroksávban.

pesti út

játszótér. halk sövény. kitaposott
földösvény keresztbe, a betonúton.
a kockák között a magasfű. mélybe
tapadt aprókavics, a felület feszültsége.

az émelygés, a keménység. milyen
lehet homlokkal a kockán. az érkezés,
otthagyt félkanyar, a fékút vége. két
örök keréknyom. ahol összeér, a tompa

zúgás a kőben.

Mezei Gábor (Gyöngyös, 1982): költő, az ELTE tanársegédje. Legutóbbi könyvei: *natúr öntvény* (Kalligram, 2016), *Fordítás és anyagiség* (Ráció, 2016).